

Váci Járásbíróság
I.P.20.516/2013/35

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/780-a/2015</i>	
Érkezett: 2015 MARCH 12.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>18 db</i>	<i>[Signature]</i>

VÁCI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Érk.: 2015 MARCH 05	
Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / faxon / e-mailen	
Példány: <i>1</i>	Melléklet: <i>int</i> Aláírás: <i>Pue</i>
Ügyszám: <i>P 20 516/ 2013</i>	

Tisztelt Váci Járásbíróság!

VÁCI JÁRÁSBÍRÓSÁG		
Érk.: 2015 MARCH 02		
Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / faxon / e-mailen		
Példány:	Melléklet:	Aláírás: kérelmemet.
Ügyszám:		

Mellékelve küldöm a Váci Járásbíróság I.P.20.516/2013/35. számú ügyében.

végrehajtás (1412-12.Vh.494/2014. és 1412-12.Vh.96/2015) felfüggesztése iránti kérelmemet.

és

alkotmányjogi panasz indítványomat.

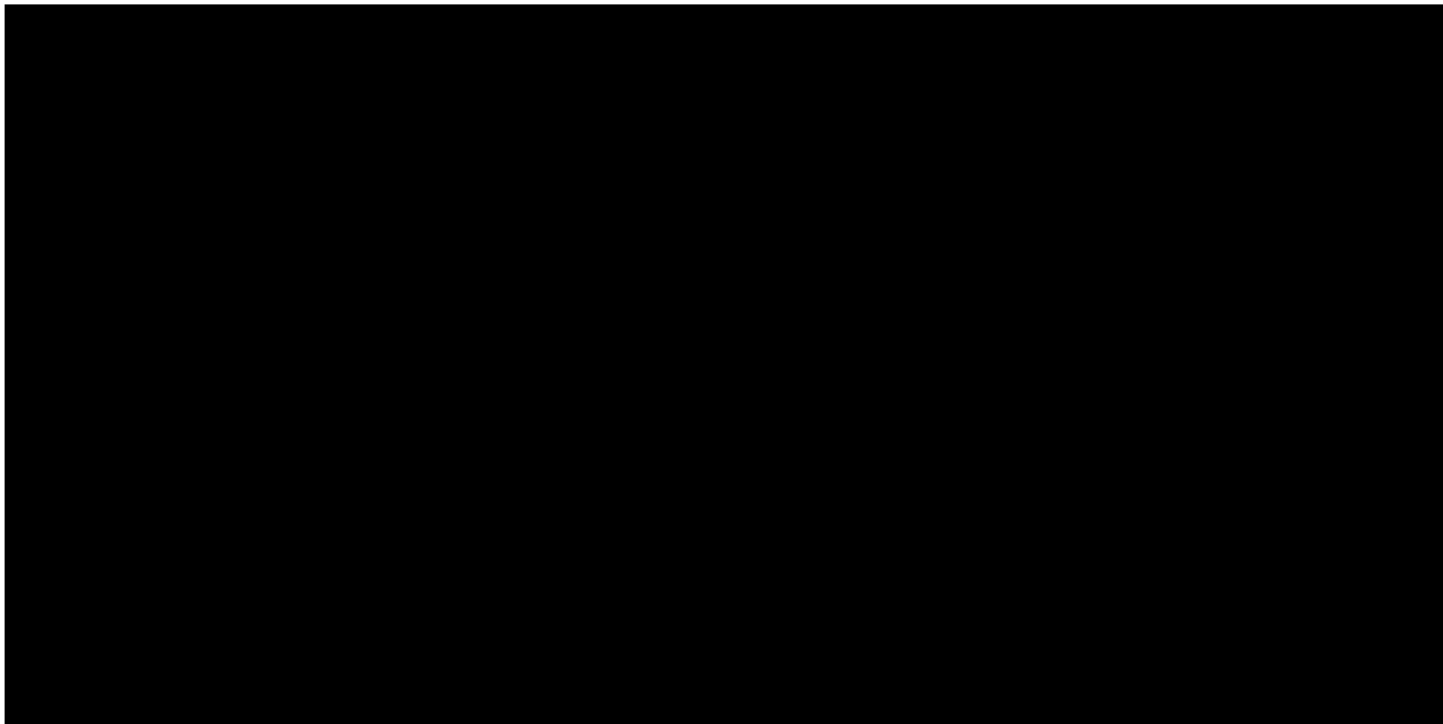
2015. február 26.

Tisztelettel:

[Redacted signature area]

alperes

52
25

Váci Járásbíróság
1.P.20.516/2013/35.

Tisztelt Váci Járásbíróság!

A Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Pf.20.715/2014/5. számú ítéletével érdemben helybenhagyta a Váci Járásbíróság 1.P.20.516/2013/35. számú ítéletét.

Ezen ítéletek Alaptörvény ellenességének a megállapítása és az ítéletek megsemmisítése iránt az Alkotmánybíróságnál alkotmányjogi panasz indítványt terjesztettem elő ezen beadvánnyal egyidejűleg.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 53. § (4) bekezdése értelmében a bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti.

Kérem a Tisztelt Járásbíróságot, hogy a fenti ítéletének a végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának a befejezéséig

függeszse fel.

Az alkotmányjogi panasz indítványban megjelöltem azokat az Alaptörvényben írt alapjogaimat és azokat a Pp-beli rendelkezéseket, amelyeknek a megsértésével a tisztességes tárgyaláshoz és a törvény előtti egyenlőséghez való alapjogaim sérültek. Amennyiben az alkotmányjogi panasz indítványomat az Alkotmánybíróság befogadja és kérelmemnek megfelelően az ítéleteket megsemmisíti a jogerős ítélet előzetes végrehajthatósága és a teljesítés kikényszerítésére már megindított végrehajtási eljárás (Váci Járásbíróság 1412-12.Vh.494/2014.) nehezen orvosolható érdeksérelemmel jár. A végrehajtás meghatározott cselekmény elvégzésének a kikényszerítésére irányul, mely cselekmény – ítéletben írt „védmű” kiépítése – teljesítése a jelenlegi időjárási körülmények között egyébként sem lehetséges. Az Alkotmánybíróság vélhetően rövid időn belül dönt az alkotmányjogi panasz indítványomról.

Kérem a Tisztelt Járásbíróságot, hogy a Pp. 359/C. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet végrehajtását –az 1412-12.Vh.494/2014. és az 1412-12.Vh.96/2015. számú végrehajtási eljárásokra is kiterjedően- az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig függeszse fel, kérelmemet méltányosan bírálja el.

2015. február 26.

Tisztelettel:

alperes

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Váci Járásbíróság 1.P.20.516/2013/35. számú és azt érdemben helybenhagyó Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Pf.20.715/2014/5. számú ítéleteinek Alaptörvény ellenességét, és azokat semmisítse meg, mivel sértik Magyarország Alaptörvényének XV. cikk (1) bekezdésében írt „A törvény előtt mindenki egyenlő.” és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében írt „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.” alapjogokat.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

[REDACTED] felperesek – [REDACTED] jegyzőjétől velem szemben birtokvédelmet kértek. A jegyző 2011. május 2-án 1577-8/2011. szám alatt egyezséget jóváhagyó végzést hozott. A felperesek az egyezség részbeni teljesítésére hivatkozva velem szemben birtokháborítás megszüntetése iránt pert indítottak.

Az Abtv. 27. §-ában írt érintettségem az alpereskénti perbenállásomon alapszik.

A Váci Városi Bíróság 1.P.20.809/2011/20. szám alatti ítéletével a jegyző végzését megváltoztatta és arra kötelezett, hogy „60 napon belül távolítsam el a felperesekkel közös telekhatár mentén az árokból a kulét a telek teljes hosszában, az árkot töltsen vissza földdel oly módon, hogy az annak teteje a felperesi ház vízszigetelése alá kerüljön legalább 10 cm-rel, amely az alap klinkerezésének felülről számított 10. sora alatt van. Létesítsek az árok visszatöltése előtt a ház fala mellett 50 cm széles betonkifolyót, amely a háztól hátrafelé vezető kerítés háztól számított második oszlopától kezdődik és elől az épületen túlnyúlik 2 méterre a [REDACTED] vízvezető árokig. A betonfolyóka felső szintje kerüljön a vízszintes vízszigetelés alá legalább 10 cm-rel. Az így kialakított betonkifolyót a saját telkemen, a házfaltól átellenes szélén betonszegéllyel támasszam meg. A kerítés mentén szintén távolítsam el kulét, a kerítés alapja mellé helyezzek el betonszegélyt, amely kerüljön a jelenlegi talajszintem felé 5 cm-rel, ezt kövesse a földdel való feltöltés.” (1. számú első fokú ítélet.)

Fellebbezésem alapján eljárta Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 3.Pf.24.831/2017/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság fenti ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. (Hatályon kívül helyező végzés.)

A Váci Járásbíróság a megismételt eljárásban meghozott 1.P.20.516/2013/35. számú ítéletével ismételt megváltoztatta a jegyző végzését, az egyezség jóváhagyását megtagadta, és kötelezte az alperest, hogy „30 nap alatt a felperesekkel közös telekhatár mentén létesített szikkasztó árkot szüntesse meg és azt vízzáró, agyagos talajjal töltsen vissza 95 % ellenőrzött relatív tömörségi fokra. A felperesi kerítés alapja mentén az alperesi ingatlan felőli oldalon 20 cm széles, alapozott beton védőfalat építsen a jelenlegi lábázat magasítására, mely legalább 20 cm-rel magasabb legyen, mint a felperesi lábázatos kerítés betonlábázatának jelenlegi szintje. Végezzon tereprendezést olyan módon, hogy a felperesi lakóház alapja környezetében visszaálljon az eredeti terepszint úgy, hogy a felperesi lakóház lábázatának szigetelése a terepszint felett legyen legalább 10 cm magassággal. A terepnek legalább 1 %-os lejtést adjon a felperesi ház falától ellentétes irányba. A tereprendezés a ház hosszával megegyező legyen, 0.5 méter szélességben. A fenti módon rendezett terepet, mely az alperesi ingatlan jelenlegi terepszintje alá kell, hogy kerüljön kb. 40 cm-rel, határolja körbe 20 cm széles vasbeton támfallal, az előbb említett 0.5 méter tereprendezésen túl úgy, hogy a vasbeton támfal az alperesi terepszint felé emelkedjen legalább 10 cm-rel. A támfal két vége vízzáróan hozzákötendő a felperesi épület alapjához és a korábban említett kerítéslábázatot magasító betonfalhoz. A felperesi lakóépület mentén az érintett szakaszon, falszigetelés alatt 50 cm széles, kifelé lejtő járdát készítsen, melyben alakítson ki folyókat is, amely az e felületre hulló csapadékvíz elvezetését oldja meg az utcai árok irányába.” (2. számú első fokú ítélet.)

A Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 3.Pf.20.715/2014/5. számú ítéletével a fenti 2. számú első fokú ítéletet perköltség vonatkozásában részben megváltoztatta, egyebekben azt helybenhagyta. (Másodfokú ítélet.)

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 271. § (1) bekezdés i.) és a (3) bekezdés a.) pontja alapján a jogerős ítélet ellen nincs helye felülvizsgálatnak, ezért

felülvizsgálati kérelemmel a Kúriához nem fordulhattam. A jogerős ítélet ellen perújítást nem kezdeményeztem.

A másodfokú ítéletet 2015. január 8-án vettem kézhez.

A Tisztelt Alkotmánybíróságtól a Váci Járásbíróság 1.P.20.516/2013/35. számú, és a Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.715/2014/5. számú ítéleteinek a megsemmisítését kérem az alábbi indokokkal:

A Pp. 1. §-a értelmében a törvénynek az a célja, hogy természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését az e fejezetben meghatározott alapelvek érvényesítésével biztosítsa.

A Pp. 2. § (1) bekezdése szerint a bíróságnak az a feladata, hogy – összhangban az 1. §-ban foglaltakkal – a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

A Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

A Pp. 8. § (1) bekezdése alapján a bíróság köteles biztosítani, hogy a felek és a per többi résztvevője jogukat rendeltetésszerűen gyakorolják és perbeli kötelességeiknek eleget tegyenek.

A Pp. 221. § (1) bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (1) bekezdése szerint a törvény előtt mindenki egyenlő. A XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Ezen, Alaptörvényben írt alapjogokat a Pp. fenti rendelkezései töltik meg tartalommal. Ha ezeket Pp. szabályokat a bíróság megsérti, azáltal sérülnek az Alaptörvénybeli fenti jogok.

A 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja alapján az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

A megsemmisíteni kért első fokú és az azt érdemben helybenhagyó másodfokú ítéletek a felperesek által kezdeményezett jogvitát sérelmemre nem pártatlanul döntötték el, a bíróságok a pereket nem tisztességesen folytatták le, jogaimat rendeltetésszerűen nem gyakorolhattam, ezzel sérült az Alaptörvényben a tisztességes tárgyaláshoz, a törvény előtti egyenlőséghez való alapjogom.

Rendes jogorvoslat mellett az alapjogi sérelmem nem hárult el, a Kúriához felülvizsgálati kérelemmel nem fordulhatok, így kizárólag a Tisztelt Alkotmánybíróságtól kérhetem a fenti bírói döntések Alaptörvény ellenességének a megállapítását és azok megsemmisítését.

A törvény előtti egyenlőséget és tisztességes tárgyaláshoz való jogot előíró alaptörvényi rendelkezések a meghozott ítéletekkel az alábbi okok miatt sérültek:

Az alapeljárásban az első tárgyaláson nem tudtam megjelenni. Az újabb határnapra az elsőfokú bíróság pénzbírság terhe mellett idézett, mint alperest és a következő tárgyalást a [REDACTED] szám alá tűzte ki. Mint peres fél nem vagyok kötelezhető a tárgyaláson való személyes megjelenésre. A Pp. 97. §-a lehetővé teszi a bíróság számára, hogy a felet személyes megjelenésre kötelezze, azonban ha ennek a fél nem tesz eleget, a Pp. 206. § (2) bekezdése alapján a bíróság a per adataival egybevetett mérlegelés alapján meggyőződése szerint ítéli meg, hogy milyen jelentőséget kell tulajdonítani annak, ha a személyes megjelenésre idézett fél nem jelent meg. Pénzbírság terhe mellett történő megidézésem szabálytalanul történt, véleményem szerint tisztességes eljárás kereteibe nem illeszthető.

Sérelmeztem a Pp. 125. § (5) bekezdése alapján a peres felek ingatlanára kitűzött tárgyalás megtartását is. Különösen azt, hogy ezen a tárgyaláson a bíróság tanúkat is meghallgasson. Annak nincs akadálya, hogy Pp. 188. § alapján a bíróság szemlét tartson, azt azonban tanúk meghallgatását is magába foglaló helyszíni tárgyalással nem köthette egybe a jelen esetben.

A tisztességes tárgyaláshoz való jogom sérült az által is, hogy a bíróság ezen a „helyszíni tárgyaláson” a tanúkat egymás jelenlétében hallgatta meg, így a tanúvallomást tévő tanúk meghallgathatták a meghallgatásukig felek által előadottakat, a korábban meghallgatott tanúk vallomását is. Ezzel sérült a Pp. 172. § (1) bekezdése, mely szerint a tanú a tárgyaláson és a bizonyítási eljárásnál kihallgatása előtt nem lehet jelen.

A helyszíni tárgyalás – szemle – eredményeként a jegyzőkönyv csupán annyit tartalmazott, hogy „az alperesi ingatlan füvesített része magasabban fekszik, mint a telekhatáron lévő kerítés alapja, az alap melletti kavicságy az alperesi telek füvesített része felé némileg emelkedik”. „A kerítés említett alapja a föld jelenlegi szintjéből nem emelkedik ki.”

Ezen kifogásolt, helyszíni szemlét is magába foglaló tárgyaláson a Pp. 141. § (1) bekezdésének megfelelően elmaradt a teljes körű személyes meghallgatásom. Emiatt nem tudtam a bíróság elé tárni azokat a tényeket, amelyek a kereset elbírálásához mellőzhetetlenek voltak. A bíróság a személyes meghallgatásom mellőzése miatt tőlem nem értesülhetett az ingatlan megvásárlásakor fekvéséről, az akkori terepviszonyokról, az építkezés során általam végzett tereprendezés nagyságáról, mértékéről, a 2010. évi országos igen nagy mennyiségű csapadék hullásáról, így arról sem, hogy ezen nagy mennyiségű csapadék a peres felek ingatlanjain és a szomszédok ingatlanjain milyen állapotokat eredményezett, milyen magasságú csapadékvíz gyűlt össze az ingatlanokon. Mindezek hiányában a bíróságnak azt sem volt módja vizsgálni, hogy egy ilyen mértékű csapadék esetében az ingatlanom megvásárlásakor állapota mellett is a magas talajvízszint, a felszínen megjelenő csapadékvíz, a felperesi lakóépület szakszerűtlen és elégtelen szigetelése miatt a felperesek ingatlanának garázsa beázott volna-e, vagy sem.

Sem ezen a tárgyaláson, sem a későbbiekben a bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelően nem adott részletes tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy a jogvita eldöntése érdekében mely tények szorulnak bizonyításra, a bizonyítási teher melyik felet terheli, illetve a bizonyítás sikertelenségének melyek a következményei és azokat melyik félnek kell viselnie. A velem szemben mindvégig jogi képviselővel eljáró felperesekhez képest ezen tájékoztatás hiányában egyenlőtlen helyzetben vettem részt a peres eljárásban, és sérült ezáltal a törvény előtti egyenlőséghez való alapjogom.

A másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során nem derítette fel oly mértékben a tényállást, hogy arra megalapozott döntés lett volna hozható. A végzés indokolása szerint „az elsőfokú bíróság ítélete indokolásából kitűnően a döntése alapjául szolgáló tényállást részben a helyszínen tartott tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása alapján állapította meg, amely jegyzőkönyvből kitűnően, a tárgyalás megnyitása után a bíró a megjelenteket számba vette, rögzítve így azt is, hogy a tanúk jelen vannak, az azonban a jegyzőkönyvből nem derül ki, hogy a tanúk egymás távollétében úgy kerültek kihallgatásra, hogy egymás vallomását nem hallhatták. Mivel a jegyzőkönyvből nem derül az ki, hogy a bíróság megsértette-e a Pp. 172. § (1) bekezdésében írt követelményt, ezért a törvényszék megítélése szerint ezek a tanúvallomások teljes értékű bizonyítékként nem, csak egyéb objektív bizonyítékokkal összevetve, azokkal együttesen mérlegelve vehetők figyelembe.”

A másodfokú bíróság szerint a jogvita megalapozott eldöntéséhez nem lett volna mellőzhető vízügyi, illetve műszaki szakértő kirendelése. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak meghagyta, hogy a megismételendő eljárásban vízügyi-, műszaki szakértőt rendeljen ki annak meghatározására, hogy „a felek ingatlanainak fekvéséhez képest a csapadékvíz elvezetése előírászerűen megoldott-e, fennáll-e, hogy a víz egyik ingatlanról átfolyik a másikra, illetve

vizsgálja azt a felperesi állítást, hogy az alperesi ingatlan feltöltése okozza lakóháza falának, pincéjének, egyéb építményének vizesedését. A szakértő megfelelően értékeli az ebben a körben tett felperesi, illetve alperesi állításokat. Munkálja ki a szakértő azt a műszaki megoldást, amely az adott körülmények között biztosítja, hogy mindkét ingatlanon a csapadékvíz megfelelően elszikkasztásra, vagy elvezetésre kerüljön akként, hogy az ne károsítsa a másik ingatlanát.”

A másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzéssel átmenetileg és részben orvosolta az alapjogaim sérelmét.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság [REDACTED] vízgazdálkodási igazságügyi szakértőt rendelte ki. A szakvélemény beszerzésén túl az elsőfokú bíróság további bizonyítást már nem folytatott, a 2. számú ítéletével a műszaki szakértő által meghatározott munkák elvégzésére kötelezett. A 2. számú ítélet indokolása terhemre egyoldalúan tartalmaz tényállást („az alperes a saját, a felperesekét több évvel követő építkezése során módosította telkének terepviszonyait, megemelte a terepszintet, a telket feltöltötte több m³-nyi földdel, ezáltal a talajszint a felperesi épület alapján lévő vízszigetelés szintje fölé került. Az alperes utóbb a felperesi oldalon a telek teljes hosszában 50 cm mélységű kulékaviccsal feltöltött, részben szivárgó csővel ellátott árkot épített, mindezek következtében a felperesi ingatlan vizesedni kezdett. A megváltoztatott terepszint, valamint a kulékaviccsal feltöltött, a telekhatárra telepített árok gyűjti a vizet, a csapadékvizet át is vezeti a felperesek ingatlanára, a telkük elejére, ahonnan a nagy mennyiségben átzúduló csapadékvíz a felperesi lakóépület szuterénjébe is befolyik, valamint a felperesi ingatlan az alperes hátsó szomszédja felől is nagy mennyiségű csapadékvizet kap, mivel az alperes hátsó szomszédjától a csapadékvíz nem az alperesen keresztül, hanem kanyart véve, szintén a felperesek telkére ömlik át, és a telek hátuljában lévő fatárolójuk, valamint a lakóházuk mellett folyik a [REDACTED] felé. Mindezen állapot által, amely egyébként már évek óta fennáll kisebb mennyiségben más szomszédos ingatlanokról, alapvetően azonban az alperes tulajdonát képező ingatlanról a közvetlenül odahulló csapadékvíz kerül át a felperesek ingatlanára, mivel azt az alperes az előbb írt beavatkozásaival elérte, és mindez nagymértékben gátolja a felperesek ingatlanának rendeltetésszerű használatát, veszélyezteti annak állapotát.”)

Az ítélet jogi indokolása újból utal ugyanazon tanúknak a vallomására, akiket az elsőfokú bíróság az alapeljárásban hallgatott meg, és akiknek a tanúvallomását a másodfokú bíróság teljes értékű bizonyítékként nem engedett figyelembe venni, csak egyéb objektív bizonyítékokkal összevetve, együttes mérlegeléssel.

A 2. számú ítélet azonban csupán ismételten ezen tanúk vallomására utalva indokolja a döntést, miszerint „az ingatlan korábbi állapota szerint a felperesi kerítés lábazata kb. 15-25 cm magasságban látszott, valamint a ház eredeti szigetelése lejjebb volt, abból 10-15 cm látható volt”. Az ítélet indokolása szerint „arra nézve is egyezően nyilatkoztak a tanúk, hogy a korábbi állapotok alapján a vizesedés nem okozott gondot”.

Azáltal, hogy az elsőfokú bíróság a 2. számú első fokú ítéletében az építkezést megelőző állapotok feltárásához ismételten a szabálytalanul beszerzett tanúvallomásokot használta fel, a tisztességes tárgyaláshoz való jogomat sértette meg. Nem csupán a másodfokú bíróságnak az új eljárásra vonatkozó utasításait nem tartotta be, hanem olyan egyéb objektív bizonyítékokkal ki nem egészített tanúvallomásokra alapított tényállást állapított meg, mely jogszerű ítélet alapjául nem szolgálhat. A kirekesztett tanúvallomásokon kívül további olyan bizonyítási eszközre nem utal az elsőfokú bíróság, amelyre az építkezést megelőző tényállást alapozta volna.

A felperesek előadásával és a kirekesztendő tanúvallomásokkal szemben az elsőfokú bíróság az én alperesi előadásomat, illetve az általam becsatolt fotókat a Pp. 221. § (1) bekezdését megsértve nem mérlegelte, nem utalt arra, hogy azokat miért mellőzte, illetve, hogy az általam előadott fotókkal igazolt tényt miért nem találta bizonyítottnak.

Az elsőfokú bíróság ezek után a szakvéleményre utalt, melynek „megfelelőségét a felek észrevételei sem igatták meg”.

A 2. számú első fokú ítélet azonban lényegében egy mondat erejéig sem értékeli az általam leírtakat, a becsatolt korabeli fényképfelvételeimet. Hiába hivatkoztam arra, hogy például a kerítés mentén a kulékavics szivárogtatót az I. rendű felperes tudtával, beleegyezésével, egyetértésével építettem, ennél fogva ez a megoldás nem önhatalmúan került kialakításra. A peres eljárásban semmilyen adat nem utal arra, hogy a bíróság az I. rendű felperest erre vonatkozóan nyilatkoztatta volna és az ítélete indokolásában sem tért ki erre. Ez a körülmény is arra utal, hogy a bíróság csupán a felperesek előadását, egyoldalú állításukat igazoló szakértői véleményt vett figyelembe, ezzel sértve a törvény előtti egyenlőséget deklaráló alaptörvényi rendelkezést. Kizárólag a felperesek előadására, az annak lényegében megfelelő szakértői véleményre alapozta az ítéletét. Számtalan fényképfelvétellel hiába próbáltam igazolni, hogy a telkemet nem töltöttem fel, a telkemről nem folyik át a víz a felperesi ingatlanra, a már elvégzett munkálatokkal a felperesi ingatlanának a károsodását megóvtam (a felperesi lakóépület falának szigetelését az I. rendű felperessel közösen megtervezve és elhatározva végeztem el azzal, hogy az I. rendű felperes vállalta az anyagköltség megtérítését, melyre azonban nem került sor).

A hatályon kívül helyező végzés az elsőfokú bíróság számára előírta, hogy a megismételt eljárásban a bíróság vizsgálja mindkét ingatlan fekvését, ahhoz képest a csapadékvíz elvezetésének előírás szerű megoldottságát, valamint azt, hogy fennáll-e, hogy a víz egyik ingatlanról átfolyik a másikra. Az elsőfokú bíróság kötelessége volt szakértővel annak a műszaki megoldásnak a kimunkáltatása, amely az adott körülmények között biztosítja, hogy mindkét ingatlanon a csapadékvíz megfelelően elszikkasztásra, vagy elvezetésre kerüljön akként, hogy az ne károsítsa a másik ingatlanát. Ehhez képest a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a 2. számú első fokú ítéletében külön bizonyítást nem folytatott le arra, hogy „a felperesi ingatlanról folyik-e víz az alperesi ingatlanra, mivel a pernek a tárgya nem ez volt”. Álláspontja szerint a per tárgya kimondottan az, hogy a felperesi (elírás történt, helyesen „alperesi”) ingatlan vízelvezetése megoldott-e, és azt kellett vizsgálni, hogy az alperesi ingatlan használata megvalósítja-e a felperesi ingatlan vizesedésében jelentkező

problémát. Az elsőfokú bíróság második, 2. számú ítélete indokolásának 7. oldalán azt rögzítette, hogy „a szakértői véleményből egyébként megállapítható volt, hogy felperesi ingatlanról az alpereshez víz nem folyik át, és nyilvánvaló, hogy az alperes nem felelős azért a vizesedésért, amely közvetlenül a felperesi ingatlanra érkező csapadékvízből adódik, vagy pedig a felperesi ingatlan hiányosságaiból, azonban egyértelműen megállapítást nyert már az alapper adatai alapján is, hogy a nagy mennyiségű csapadékvíz az alperesi ingatlanról érkezik a felperesi ingatlanra, tehát az alperesi ingatlanon nincs megoldva az odaérkező csapadékvíz megfelelő elszikkasztása, elvezetése”.

Az elsőfokú bíróság a fentiekből kitűnően egyáltalán nem vizsgálta sem szakértővel, sem egyéb más bizonyítási eszköz felhasználásával, hogy a felperesek ingatlanának lejtése következtében a felperesi ingatlanról a csapadékvíz milyen irányba folyik el, a felperesi ingatlanon a csapadékvíz, elszikkasztása hogyan és mi módon történik. Csak és kizárólag az én telkemre vonatkozóan tett megállapításokat, amelyek, ismétlem, egy általam számtalan észrevételben kifogásolt szakvéleményen és a felperesek előadásán alapszik. Az ítélet ismételten nem tér ki azokra a telekvásárláskori, az építkezés kezdetekori állapotokat tükröző számtalan fényképfelvételre, amelyek mind az ítélet ténymegállapításának az ellenkezőjét igazolják. Ennél fogva ez az ítélet nem pártatlan eldöntése a jogvitának.

Időközben a felperesek az építésügyi hatóságnál is közigazgatási eljárást kezdeményeztek ellenem. A peres eljárásban indítványoztam ezen közigazgatási ügy iratainak a beszerzését, mivel azok előadásomat, állításaimat alátámasztó megállapításokat tartalmaztak, azonban a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság azokat nem szerezte be és a Pp. 221. § (1) bekezdésében írtakat megsértve nem utalt azokra az okokra, amelyek miatt ezen bizonyítást mellőzte. Mindezek következtében a tisztességes tárgyaláshoz való alapjogom sérült.

A másodfokú ítélet már nem orvosolta a sérelmeimet. A másodfokú bíróság nem adott számot az ítéletében arról, hogy miért fogadható el útmutatása ellenére a korábban kirekesztett tanúk vallomása önmagában, nem adott számot arról, hogy az általa előírt, megismételt eljárásra vonatkozó kötelezettségek elmaradása miatt nem teszi megalapozatlanná és jogsértővé az első fokú ítéletet. A másodfokú bíróság egy mondat kivételével („megjegyzí a másodfokú bíróság, hogy az alperes által csatolt korabeli képek a feltöltés tényét inkább alátámasztják, mint cáfolják”) ugyancsak nem értékeli a számtalan korabeli állapotot tükröző felvételemet, melyek igazolják az eredeti terepviszonyokat, melyekből megállapítható a felperesi lakóépület lábuzatának klinkertéglával borított magassága, mely lényegében a mai állapotokkal egyezik meg. A másodfokú ítélet az általa adott útmutatás ellenére semmilyen adatot nem tartalmaz arra nézve, hogy a felperesek ingatlanának csapadékvíz elvezetése előírászerűen megoldott-e, nem kifogásolta, hogy a szakértő olyan műszaki megoldást nem munkált ki, mely mindkét ingatlanon, így a felperesi ingatlanon is a csapadékvíz megfelelő elszikkasztására, vagy elvezetésére szolgálna. A fellebbezésemhez olyan szintmérési adatokat tartalmazó okiratokat csatoltam, amelyek a szakértői megállapításokat lerontják, és cáfolják, hogy a telkemről a felperesi ingatlanra átfolyna a csapadékvíz. A másodfokú bíróság ezen bizonyítékomra az ítéletében egyáltalán nem reagált, a Pp. 221. § (1) bekezdését megsértve és ezzel a tisztességes tárgyaláshoz való jogomat is megsértve.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

2010. óta több alkalommal, így 2014. évben is nagyobb mennyiségű csapadék hullott az ingatlanjainkra, illetve azok környezetére. Egyetlen alkalommal sem jelent meg a talajfelszínen a csapadékvíz, ami olyan értelmezhetetlen, kivitelezésében a felperesi ingatlant is állagában veszélyeztető, saját ingatlanom használatát lényegesen és aránytalanul korlátozó műszaki építmény megvalósítását kívánná, mint amelyet a jogerős ítélet számomra előír. Ez az ítéleti kötelezés az általam előadottak alapján és a per irataiból még kiolvasható további számtalan részlet körülmény okán nem pártatlan döntés eredménye, ezek az ítéletek nem tisztességes tárgyalás eredményeként születtek meg és az eljárásban mindvégig úgy éreztem és számtalan körülmény is ezt alátámasztja, hogy a birtokvédelmi perben a peres feleket a bíróságok nem tekintették egyenlő félnek. A velem szemben időközben elrendelt végrehajtási eljárásban, mely a Váci Járásbíróság előtt 1412-12.Vh.494/2014. és 1412-12.Vh.96/2015. szám alatt folyik, több olyan szabálytalanság is történt, ami kiegészíti és megerősíti a peres eljárásban állított alapjogi sérelmeimet. A végrehajtó részemre a végrehajtási lapot a mai napig sem kézbesítette, a végrehajtó a helyszínt, ismereteim szerint, abba engem is bevonva még nem tekintette meg, velem szemben pénzbírság kiszabását úgy kezdeményezte, hogy előtte az önkéntes teljesítést a helyszínen nem ellenőrizte le, így nem győződhetett meg arról, hogy a már korábban elvégzett felperesi ingatlan szigetelése a felperesi ingatlan állagmegóvását mennyiben szolgálja és a bíróság is a 18. sorszám alatti végzésével úgy kötelezett 50.000,- forint pénzbírság megfizetésére, hogy szükségtelennek találta a meghallgatásomat, amit már önmagában az építmény nagysága, megvalósíthatósága is indokolna.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A jogerős ítélet ellen perújítási eljárást nem kezdeményeztem, felülvizsgálati eljárást a Pp. kizárja. Az Abtv. 52. § (5) bekezdése alapján hozzájárulok az alkotmányjogi panasz indítványom, illetve személyes adataim nyilvánosságra hozatalához.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panasz indítványom előterjesztésével egyidejűleg a Pp. 359/C. § (1) bekezdése alapján az első fokon eljáró bíróságtól a jogerős határozat végrehajtásának a felfüggesztését kértem az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig. Mivel a végrehajtási eljárásban már korábban, a kettes számú elsőfokú ítélet meghozatalát követően elutasították a felfüggesztés iránti kérelmemet, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 359/C. § (2) bekezdése alapján hívja fel az elsőfokú bíróságot a fenti számú végrehajtási eljárás felfüggesztésére az Alkotmánybíróság eljárásának a befejezéséig. Ezen kérelmemet azzal indokolom, hogy az alkotmányjogi panasz indítványon kívül jelenleg nincs más lehetőségem arra, hogy a peres eljárásban elszenvedett alapjogi sérelmeimet orvosoljam és mentesüljek a nem tisztességes és nem pártatlan eljárásban terhemre megállapított birtokháborítás miatti olyan műtárgy kiépítése alól, amellyel lényegében a saját ingatlanomon a felperesi csapadékvíz elvezetését oldanom meg, saját ingatlanomnak a beépítettségét, kialakítását figyelembe véve aránytalanul, szükségtelenül korlátozó módon.

A birtokvédelmi perek ismereteim szerint a nehezebb megítélésű ügyek közé tartoznak. Összetett tényállásuk, a felek között kialakult súlyos konfliktushelyzet indokolja a minden részletre kiterjedő, mindkét fél jogainak rendeltetésszerű gyakorlását lehetővé tevő tisztességes tárgyaláson, pártatlan döntés meghozatalát.

A peresztes fél szubjektív okok miatt a kedvezőtlen döntést nem minden esetben tudja elfogadni. Esetemben a több éven át tartó peres eljárás során azonban tényekkel, okiratokkal igazolhatóan azt tapasztaltam, hogy a bíróságok számomra a törvény előtti egyenlőséget nem biztosították, eljárásukban a pártatlanság törvényi követelménye nem érvényesült, a tárgyalások számtalan okból nem voltak tisztességesek és ezen alapjogi jogsérelmek miatt nem csak peresztes lettem, hanem igazságérzetem és a bíróságok pártatlan és törvényes eljárásába vetett hitem is sérült.

Az alkotmányjogi panasz indítványomhoz mellékelem a bírósági határozatokat, a fellebbezéseimet, a szakvéleményre tett észrevételemet.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszomat fogadja be, és a kérelmemnek megfelelően döntsön.

2015. február 25.

Tisztelettel:

alperes